

POKROK

Číslo 4.

Květen 1971

Před tzv. XIV. sjezdem KSČ

Nastávající sjezd spadá do rámce oslav 50. výročí založení strany. Snad žádné jubileum neslavila KSČ s tak patologickou okázalostí jako toto. Vždyť také dosud nikdy nebyla lidmi tak nenáviděna. Těm, kteří celou tu propagandistickou kampaň řídí, nejde zřejmě o to lidi přesvědčit, jako spíše naopak o jejich ponížení. Snad si má člověk, který po cestě městem nemůže v žádném okamžiku otevřít oči, aby neviděl plakáty, prapory, pancely či transparenty, uvědomit svou bezmocnost proti politické garnituře dosazené okupační mocností.

Oficiální propagandisté vždy vydávají každý sjezd za historický a nálem ze nejvýznamnější v celé minulosti. V případě nastávajícího sjezdu mají vskutku možnost popravdě ukázat, že buď opravdu jedinečný nejen v dějinách KSČ, ale celého mezinárodního dělnického hnutí. Ještě nikdy se totiž nestalo, aby sjezd strany byl zmařen vojenskou agresí spojeneckých armád, aby okupanti dosadili režim, který by vyloučil ze strany většinu delegátů tohoto sjezdu a u ostatních pak mlčky zrušil jejich mandát.

Jak prohlásil dnešní čs. velvyslanec v Káhiře Hanák, překročila vojska pěti zemí hranice proto, aby zabránila XIV. sjezdu. Tehdy bylo oznámeno, že přišla na pozvání čs. stranických a státních činitelů. A opravdu: dosud se nikdo z nich veřejně nepřiznal k tomu, že je pozval. Nám jsou však známa jména těch, co byla uvedena na zvací listině. Jsou to: Bilak, Kolder, Indra, Piller, Švestka, Kapck, Mostek, David, Plojhar, Laštovička, Rytíř, Manula, Auersperg, Havelka, Jan, Havlíček Fr., Horčic, Sulek, Hess, Hofman, Pavlovský, Šalgorvič, Trojan, Chnoupek, Nový, Kaska, Jekeš, Barbírek, Rigo, Krajčír, Soják, Innocmann, Stavinoha, Klíma, Kudrna, Hendrych, Němec Jan, Erbek, Pecha, Lenárt a několik dalších. Kolem tohoto seznamu není ještě zatím všechno jasné. Z kruhů sovětského velvyslanectví v Praze jsme se dozvěděli pozoruhodnou zajímavost: že totiž žádná zvací listina 20.8. 1968 ve 23.00 hod., tj. v okamžiku překročení hranic neexistovala, že ti, které jsme uvedli, slíbili svůj podpis telefonicky Udalcovovi a pak se v posledním okamžiku vyděsili a nepodepsali nic! Není snad dost výmluvné, že své podpisy připojili až dodatečně za přítomnosti sovětských tanků?

Jak si ostatně vysvětlit, že Piller a Barbírek nejdříve podepsali pozvání a pak v předsednictvu ÚV KSČ hlasovali pro odsouzení agrese? Nebo že Lenárt navázal kontakty s ústředním výborem zvoleným na vysočanském sjezdu a chtěl učinit prohlášení dříve, než ho sovětský obrněný transportér odvezl na letiště, odkud pak cestoval do Moskvy?

Proto ať už bude zvací listina zveřejněna nebo nikoli, zůstane faktorem, že "zvatelé" tvoří významnou frakci a snaží se urvat co nejvýznamnější pozice voci. Do posledních týdnů šli vytrvale kupředu: dosáhli vyloučení všech poleďnových činitelů ze strany, odstavili i dva "bývalé" kolísavce ze svých řad, prosadili svou verzi "Poučení", dosáhli prvních politických procesů. Ponechme na vývoji událostí, bude-li možné považovat za Husákovu protiofenzívu jeho zátím spíše propagandistickou tezi, že není důležité, jak se kdo choval v roce 1968, nýbrž to, jak mohou být využity jeho schopnosti. Nesmí nás lytlit ani to, že se Husák vrátil z Moskevského sjezdu se značnou sebedůvěrou, nemáme-li považovat způsob jeho vystupování na konferencích a sjezdu KSS za pouhé herecké výkony. Nevíme totiž, čeho všeho dosáhl. A potom nezapomínejme, že rozpory nikoli tzv. běžného charakteru jsou na nejvyšších místech faktem a neodstraní je ani sebehlasnější fráze o nebývalé jednotě strany po tzv. prověrkách.

Situace v naší zemi je nadále charakterizována především zásadně odlišným postojem převážné většiny lidu a zejména dělnické třídy k dnešnímu vedení a jeho politice. Tento odpor vrcholící až v pohrdání je Achilovou patou celého systému, který se hlasně prohlašuje diktaturou proletariátu. Proto se ho vládci také snaží všemožně zastírat. Přímo úzkostlivě se dbá, aby na konferencích a sjezdu bylo vysoké procento dělnických delegátů. Proč však byli i dělničtí delegáti "vybíráni" pod vlivem náhodného zasahování shora a nikoli voleni při převažujícím vlivu výběru a stranické demokracie zdola? Ale ani tak nemůže tato podvodná manipulace shora natrvalo zrušit a uvést v pochybnost mandáty delegátů, které si komunisté zvolili v roce 1968 na skutečný XIV. sjezd, ať již svěřili mandát dělníkům, technikům, vědcům či komukoli jinému ze svých řad, kdo poctivě usiloval o obrodu sociálního a pokrokové změny v životě strany. Ať však dnešní vedení a jeho propagandisté sebescilověji zastírají pravý stav věcí, nemohou zabránit tomu, aby pravda přece jen občas neprotrhla příkrovky kamufláže. Tak jsme se právě z tisku dozvěděli, že v roce 1969 musely být shora odvolány dvě třetiny podnikového výboru KSČ v SONP Kladno a v ČKD Slaný. Na konferenci okresu Praha-Západ bylo ze 380 delegátů jen 37 dělníků, delegátka z Ariny v Praze 6 na konferenci uvedla, že většina dělníků u nich ze strany vystoupila. Ve Frýdku-Místku si zase stěžovali, že na školení chodí jen příslušníci inteligence.

Je to snad náhoda? Spíše než to je zřejmé, že dnešní loutkový režim není s to získat masovou základnu souhlasu a podpory. Vytvořil si prozatím úzkou sociální základnu, kterou tvoří především byrokracie a sociální skupiny existenčně přímo závislé na režimu voci a správy, tak či onak tento režim i tvořící a udržující s nadějí na kariéru. I pod tímto zorným úhlem se jeví současný tzv. XIV. sjezd KSČ jako záležitost úzké privilegované vrstvy. Snad se nemýlíme, řekneme-li: dělnickou třídu a většinu lidí vůbec zajímá dnes zvláště to, nakolik si byť tzv. XIV. sjezd uvedení izolovanost dnešního vedení a nakolik se pokusí vyvodit z toho závěry směřem k takové politice, která by tuto izolovanost dále neprohlubovala. Tj. k politice, jež by byla lidem méně odporná než je dosavadní a níž by tedy shledali aspoň některé sympatické prvky. Je toho tento sjezd schopen?

Režim couvnul

Když Husák na pražské městské konferenci KSČ prohlásil chystanou internaci vedoucích poleďnových politiků za výrsl nepřátelské propagandy, zaznamenala tím lidový spojení ~~xxxx~~ nikoli bezvýznamný úspěch. Zpráva, kterou jsme přinesli v čísle 2, byla naprosto hodnověrná: byly už připraveny seznamy i objekty. Čekalo se jen na definitivní

rozhodnutí. Mezitím se informace o státním zločinu stala se tak
objektem velké tiskové kampaně. Dva týdny má oficiální místa mlčela.
Pak přišel 24. sjezd KSSS a na něm byl v rozpravě přítomnost představitelů
několika západních komunistických stran sražen předky, kde jim bylo
naznačeno, že v případě internace by tyto strany nejméně měly vyslat
na sjezd KSČ hosty, ale navíc by musely veřejně protestovat. Oficiální
čs. tisk dělá dnes z této pořádky řečnou "krach antikomunistické propa-
gandy". Ale to už je v povaze věci. Radost je tentokrát na naší straně.
A tak ani stroje dnešních vládců nemst u sebe.

Za co?

Senát vyššího vojenského soudu v Příbrani za předsednictví JUDr.
Mojmíra Pospíšila pplk. odsoudil vojína v záloze, bývalého generálporučíka
Václava Prehlika na 3 roky do vězení. Klade mu za vinu, že 15. čer-
vence 1968, tj. v době, kdy byl velícím státně administrativního oddě-
lení ÚV KSČ a členem ÚV KSČ, na tiskové besadě s novináři kritizoval čk
činnost Politického poradního výboru Varšavské smlouvy, že žádal, aby
se role tohoto nejvyššího orgánu Varšavské smlouvy posílila, aby se ne-
scházel tak zříška, jako soud, že popíral rovnoprávnost jednotlivých
členských států, zdůrazňoval zásadu suverenity a odmítal vnějševní do-
vnitřních záležitostí jednotlivých socialistických zemí.

Čs. státníci a sám G. Husák nás jasnou ujistili, že nebudou politické
procesy. Navzdory tomu již proces s 19 mladými lidmi, tzv. Revoluční
socialistickou stranou byl procesem politickým. V procesu s V. Prehlikem
jde však řeč o kráči dál: nesouli ho za politické stanoviska a činy
vztahující se k jeho jednání před 21. srpnu, nýbrž
před tímto datem, tedy i za soudu, že šel s politikou ÚV KSČ
a vlády ČSSR. A tak Prehlik převa. v své obhajobě tvrdil, že v jeho
osobě je souzena kolektivní politika, Akční program, programové prohlá-
šení vlády a řeč O. Černíka na zasedání aktivu komunistů v Bratislavě.
Ačkoli soud tyto skutečnosti uznal, přesto Prehlika odsoudil. Tím však
otevřel dveře k dalším politickým procesům. Neboť je-li možné odsoudit
Prehlika, proč by nebylo možné odsoudit Černíka? A nejen jeho, nýbrž
i všechny další bez výjimky, všechny činitele obřadního procesu, počíná-
naje Dubčekem, Širkovským, Krieglou a nevyjímajíc ani Husákem a Štrou-
gala.

Ne, nemalujeme čerta na zeď. Nemí nám nic cizojšího, než pronášet
apokalyptické xxxxx věštby. K dalším procesům může dojít a nemusí.
A dojde-li, jednou se stejně vlna zastavít musí. Chceme jen vládnoucí
kruhy upozornit, že - řečeno slovy A. Nevojného, o jehož odpovědnosti
za základní desuholeté reformace socialismu bude na tzv. XIV. sjezdu
KSČ jednat - plány se už točí. Dnes ještě nevíme, jak daleko či blízko k
je doba, kdy se bude muset hovorit o rozřešených plánech. Rádi tuto
nezáviděníhodnou povinnost přenecháme dnešním vládnoucím mužům a jen
je správně nebo doplníme, jestliže vůbec zapomenou říci, kdo plány
rozřešil a nese tedy za to plnou odpovědnost.

Ostrně jde jen o Prehlika. Kolektivní politika byla přinucena
již několikrát usednout na lavici obžalovaných u různých okresních
soudů. V Olomouci proběhl soud s pracovníky litovelské Tesly, kteří
dali v srpnu 1968 do provozu vysíláč Ječínok. Šest lidí bylo odsou-
zeno k 2 letům vězení nepodmíněně. V Ústí n.L. byl zase odsouzen
strojvůdce ČSD za to, že půjčoval známým magnetofonové pásky, na nichž
bylo zachyceno vysílání legálního rozhlasu v srpnu 1968. V Bratislavě
je už od září ve vazbě redaktor Kulturného života Pavel Ličko. Probíhají
přípravy k několika vojenským procesům, tj. s velitelém /bývalým/
pohraniční strážou gen. Poprnyr. V Ostravě se chystá soud se skupinou
herců divadla Pod okapem.

Bude dobře, když se o tom bude všude vědět. Ať o tom lidé co nejvíce
mluví a dávají najevo svůj nesouhlas. Jestliže by tyto procesy proběhly
hladce, měli by konzervativní zúčastníci chuť udělat proces na každém
okrese, v každém městě. Značné protesty tyto jejich záměry!!

NAD XXIV. sjezdem KSSS

Už jen letný pohled a běžné zájmy lidí na výsledky tohoto sjezdu nabízejí konstatování, že v SSSR nedošlo k restauraci stalinismu, jak se někteří i u nás obávali a o niž se mnozí v SSSR nesporně pokoušeli /i vystoupení Starikova na Vinohradech na sklenku polzu u n.p. toho bylo zřejmý důkaz/. Nešlo však ani o onu výraznou posunu, který by už dnes umožnil řešit narůstající rozpory mezi potřebami sovětské společnosti a mezi výsledky, jichž dosud dosahuje. Dá se říci, že kompromisní politika nehybnosti pokračuje, i když pod vlivem četných neúspěchů minulých let /stagnace životní úrovně, hluboké rozpory v mezinar. komunistickém hnutí, případ Československo, prohraný závod o měsíc a nedávné dramatické události v Polsku/ se objevily náznaky, že si na nejvyšších místech uvědomují některé problémy.

Zejména evropský a tím tedy i československý vývoj je ovlivňován trvajícím nehybností sovětské zahraniční politiky, i když někdejší militantní strnulost nahrazuje snaha hledat kompromisy, jimiž by se změnil status quo. Proto se SSSR vyslovuje pro politické řešení krize na Blízkém východě, pro ratifikaci smlouvy SSSR s Polskem a NSR. Sjezd se vyslovil i pro normalizaci vztahů s Čínou, ale spíše na úrovni státní, nikoli stranické. Nicméně iž už tímto krokem se zároveň oslabují pozice stalinistů, kteří pod záminkou zlepšení vztahů s Čínou usilovali o zavržení XX. sjezdu KSSS. Konkrétní návrhy učiněné sjezdem na řešení mezinárodních problémů jsou však velmi mlhavé nebo problematické. Fakt, že podmínky a s většou hlediska se už neformulují tak kategoricky jako dříve, je nesporně pozitivní, avšak problémy sovětské zahraniční politiky zcela ne nijak zvláště nezměňuje.

Kompromisní kurs se promítl i do vztahu KSSS k mezinárodnímu revolučnímu hnutí. Sjezdu se zúčastnil mnoho prominentů a právě Brežněv měl na tom zájem největší. Proto poslal i za Titova zvláštního kurýra do Káhiry, ale ten se nedal pohnout ani tímto zvláštním osobním pozváním. Takovouto širokou účast umožnilo předložení a závazek s většou vůdců, že se na sjezdu nebude vystupovat se vzájemně nepřijatelnými stanovisky. S tím souvisí i ušlechtilý ton Brežněvova referátu, zmínka o pozitivním významu XX. sjezdu a nesmělé polemiky s extrémními prostalinistickými silami v SSSR, obsažená v projevu, nikoli však v rezoluci.

Zvláštní pozornost zasluhuje stanovisko k československé otázce. Brežněv se omezil na základní konstatování /opřené o "Poučení"/, což zřejmě odpovídalo dohodě s některými zúčastněnými stranami. Sjezdyvé rezoluce však serpnovou intervencí akcentuje mnohem výrazněji. Mázitím došlo k Husákovu životnímu vystoupení, jež vyvolalo otevřené výhrady významných delegací /napočítali jsme jich zatím 11/. Zvláště ostrý odsudek přinesla posjezdu italská Rinascita: opět zdůraznila, že způsob řešení v srpnu 1968 neodpovídá názorům italských komunistů, kritizovala, že všechny reformy v ČSSR byly odsouzeny jako tragický kůň buržoasie, halnati XXIV. sjezd téměř jako povrchní, který jednal bez ohledu na hluboké změny v mezinárodní revoluční hnutí a - což je zvláště závažné - bez analýzy toho, co se stalo v ČSSR a v Polsku. V pasáži o ČSSR se našlo ani slovo o Novotného režimu, o Dubčekových reformách, ani o subjektivních příčinách krize. Padla jen slova o kontrarevoluci - pokračuje Rinascita - a vstup vojsk se nchočnutil jako tragédie, ale jako běžná forma, suverenity se vzpočiná jen jako abstraktní pojem. Pokud se mluvilo o ideologickém boji, pak jen na frontě mezi socialismem a buržoasií, ačkoli boj v socialismus se vede na celém světě, i uvnitř socialistických zemí a také v samotném dělnickém hnutí. Rinascita pak dodává, že značná část delegací vyjádřila svůj odlišný postoj přímo na sjezdu. Režiséři sjezdu ovšem dělali, jakoby si toho nevšimli. I oficiální tisk v ČSSR šířil tyto projevy vyklešťoval a stupoval. Principiální zápostoj italské, francouzské, ruské, anglické a dalších komunistických stran je velkou mezinárodní posilkou našemu úsilí o návrat ke skutečnému smyslu lečna.

/Pokračování/

RUBRIKA LÍC

V den, kdy Husák pronášel v Kremli dik za okupaci, zaplnily večer po skončení hokejového zápasu, tisíce lidí horní část Václavského náměstí. Nezabránilo jim v tom ani skutečnost, že Praha byla plná Štrougalových a Kaskových policistů. Na Strahově se asi 700 studentů dalo na pochod do kolejí na Pohořelec, k budově sovětského velitelství. Místo obvyklého "šájbu" se volalo i "táhněte domů" a Dubček, Dubček... Freskakuji zprávy o 21 zadržovaných mladých lidech /9 studentů/. A tak není divu, že na nejvyšších místech vyslovili znepokojení i nad politickým složením reprezentačního hokejového mužstva ČSSR, v němž je snad nejvýše dva příslušníci KSČ. Dráždí snad čechisty už jen pomyšlení, že se ve sportovních týmech, v závodních družstvech apod. nedá provést důkladná nekomunistická prověrka?

V E Z K R A T C E

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dostanou víza?

Skupina přechodních anglických a amerických socialistů a komunistů vytvořila při

RUSSELOVĚ Nadaci míru komisi, která chce zkoumat, zda konzolidace v ČSSR probíhá na bázi socialistické demokracie. Členové komise, mezi nimiž jsou známí profesori, požádali o víza do ČSSR a chtějí mluvit jak s dnešními, tak i s položnými politiky Dubčekem, Šarounským, Krieglou aj. Je těžké sdílnout víza skupině, v níž je např. Maurice Dobb, jehož knihy se u nás používají jako učebnice ekonomie. Možná těžké však asi bude schválit víza skupině, která mnohá ví a která může položit mnohá nevhodných otázek.

Milovými kroky k hospodářské konzolidaci a efektivnosti

Naše veřejnost měla v nedávné době shlédnout úspěch čs. konstruktérů: dohotovený prototyp vylehčeného vagonu pro pražské metro. Nyní však byla podepsána smlouva o dodávce sovětských vagonů! Jejich konstrukce pochopitelně odpovídá jiným dopravním podmínkám: proto jsou těžší, mají větší spotřebu energie, nemohou tedy ani vyhovovat složitosti a zejména členitosti pražského terénu s velkými výškovými rozdíly a značným stoupáním atd. Nákladné úpravy některých úseků trati jsou tedy nabíledni /Muselský most atd./. Jdou zprávy o 30 mil. Kčs dodatečných výdajů!! SSSR údajně žádá, abychom dokončili vývoj čs. prototypu - pochopitelně ve vlastní režii - který se jim zakoupe a nabízí nám po odkoupení.

x x

V nejbližší době se bude konat jeden z nejvýznamnějších mezinárodních divadelních festivalů, který probíhá každoročně v Anglii. Letos se zde měl představit soubor Divadla za branou. Čs. úřady však odmítly vydat některým hercům, jmenovitě pak O. Krájevi, výjezdní povolení. Naše účast musela být z toho důvodu přerušena. Ztrácíme tak nejen možnost předvést světu ukázkou naší vysoké divadelní kultury, ale i nezanedbatelný obnos tvrdých valut, které musíme zaplatit pořadatelům festivalu jako penále.

x x

Ještě dráze nás přijde zkrátka letošních plánovaných turistických zájezdů do Jugoslávie a kapitalistických zemí. Musíme totiž všechny smlouvy se zahraničními cestovními kancelářemi a musíme zaplatit, opět ve tvrdých valutách, rezervované cesty i místa v ubytovnách a rekreačních střediscích.

x x

K nákladům na sjezd KSČ kude třeba připočítat i "zanedbatelné" ztráty příjmů, plynoucích z cizineckého ruchu. Pro zajištění bezpečného průběhu sjezdu považovaly naše orgány za nutné zakázat vydávání výjezdních povolení pro turisty ze Západu. A květen je právě měsícem Pražského jara, mělo zde být symposium OSN, dvě významná mezinárodní sportovní utkání atd. Svůj pokyt museli narychlo ukončit v ČSSR přítomní účastníci Brněnských výstavních trhů.

Iniciativní příspěvek k okupační nůtlakům

Uvážíme bez komentáře výtah z dopisu, který ONV v Šumperku 4. února 1971 rozeslal všem podnikům v okrese.

"ONV v Šumperku v zájmu prohloubení spolupráce a vůbec dalšího upevnění přátelství mezi našimi občany a příslušníky Sovětské armády v souvislosti s jejich pobytem na území ČSSR a veden upřímnou snahu pomocí sovětským velitelům v řešení těžkých problémů a potřeb, které nejsou schopni sami vyřešit, rozhodl se kromě dalších opatření i finančně zajišťovat potřeby sovětských vojsk a jejich rodin, pokud je nezlze zatím zajistit jinak.

Tímto chceme přispívat k vytváření podmínek ke zvyšování bojové připravenosti sovětských útvarů na našem území a spokojenosti vojáků v rámci jejich náročných prací.

Vzhledem k tomu, že jde o závažný politický úkol, který svým obsahem převyšuje finanční možnosti ONV, rozhodli jsme se na všechny organizace s požadavkem zapojení k této záležitosti poskytnutí finančních prostředků podle svých možností. K tomuto účelu zřídil depositní účet ONV Šumperk č. 76-097 u SBČS, pobočka v Šumperku, na který je možné finanční částky poukázat, na podkladě vzájemné dohody mezi ONV a organizací.

Josef Kozník
předseda ONV

K dopisu je připojen formulář dohody, z něhož vyjímáme:
"ONV v Šumperku ... vycházejíc z přání většiny našeho obyvatelstva rozhodl se po projednání v OV KSČ v Šumperku finančně zajišťovat v rámci přátelství a spolupráce potřeby sovětských vojsk v našem okrese ... Za tím účelem uzavírá pověřený zástupce ONV v Šumperku s..... a shora uvedená organizace, sdružení ..... tuto dohodu:
1/ Organizace poskytne na uvedený účel částku Kčs ..... a poukáže ji na depositní účet .....

Za ONV Šumperk ..... Za organizaci .....

KECAL A CENZURA

V nové inscenaci Pradělné nověsty v Národním divadle musela být vypuštěna

věta: "My tu sílou roztrháme".

x x

STALIN SE VRÁTÍ

a vy, kteří jste rozbili jeho pomníky, budete na oplátku shromažďovat každý kámen

jejich kousek a prosit národ za propuštění." To říká ve své básni Felix Čujev. Byla recitována na veřejném večeru poezie v Moskvě několik týdnů před XXIV. sjezdem KSSS.

x x

VE SVITU BUDOU VŠICHNI MLADÍ V SSM

Když gottwaldovští blahopřáli

A. Indrovi k padesátinám, dozvěděli se, že hlavními měřítkem politicko-výchovné činnosti ředitelství Svitů bude počet členů SSM mezi mladými zaměstnanci. Ředitelství reagovalo promptně: 1.700 učňů muselo vstoupit do SSM anebo bloč a mladý technik nedostane odpovídající funkci, nebudou-li v SSM. A je to!

x x

NELÍBÍ SE VÁM TELEVIZE?

Nejvyšším kruhům na Ministerstvu kultury také ne. Nedávno se tam vedoucí pohršovali, že v televizi příliš často vystupují Bohdalová a Kopecký. Programy prý mají být političtější. Ani Ondřeji Nepelovi zrovna nepřejí. Zlatou medaili si prý zaslouží, neměl by však tančit na melodii ze Sněhurky.

x x

POLSKO

dostane od zemi RVHP půjčku ve výši 36 milionů rublů. Jistí ekonomové tvrdí, že z toho 18 mil. poskytne Československo.

x x x x x

Milý čtenáři, děkujeme za pozornost, nashledanou v příštím čísle.

P R A V D A V I T Ě Z Í

Občané Československa !

Blíží se 21. srpen, výročí dne, kdy vpád sovětských a satelitních vojsk pošlapal naši suverenitu. Za tři léta byla naše země degradována na loutkový stát. Začala se roztáčet kola politických procesů. Desítky lidí, kteří se zúčastnili politické obrany proti srpnové agresi sečí již ze zřízení. V osobě generála Prchlika k ní přibyl první významnější polednový politik.

Při první výročí odpověděla zdrcující většina lidu bojkotem obchodů, kin, tisku, městské dopravy. Protest se zdařil, protože letčecká seznámka 10 body nasově koleval, v mnoha továrnách visli na nástěnkách, takže nebylo člověka, který by nevěděl, co má 21. srpna dělat.

O rok později, při loňském výročí, byl již obraz našich měst jiný. Plno policejních hlídek, večer křele lidé na ulicích /z obavy před svévolným zatčením/, ale jinak se oproti normálnímu pátku mnohem nezměnilo. Mnoho lidí se ptalo: co budeme 21. srpna dělat? Letky rozmnožené v malém počtu, pozdě a s různými hesly nachly schránit tu úlohu, kterou schrála někdy 10 bodů z roku 1969. Mnoho lidí také rozsignovalo. Když viděli, že posrpnový pátek byl zrušen, že loutkový režim se stále drží a že čeká se velmi nepříjemně žít, přestali vidět smysl v jakémkoli formě odporu, který by neměl okamžitý výsledek.

Jaký bude letošní 21. srpen?

Ulice budou jistě přeplněny policií, možná, že někde dokonce vyvěsí prapory jako někteří loni na Kladně a v jiných městech. V mnoha katedrálách je tento černý den valdeccenského zvěle již označen jako výročí bratrské internacionální pomoci.

A co budeme dělat my? Budeme mlčet? Ano! Ale je mlčení a mlčení! My nemáme mlčet tak, jakoby naše uzky byly znormalizovány. Můžeme mlčet tak, aby naše mlčení bylo protestem! Proč navrhuje, sjední se na jediném hesle:

20. a 21. srpna bojkotujeme tisk !!

V den výročí vpádu /pátek/ a okupace /sobota/ nebudeme kupovat noviny a časopisy, a pokud je máme předpláceny, nebudeme je číst na veřejnosti.

Nezapomíname beznadějí, že nic takového nemá cenu. Nemůžeme si sice slibovat od případného úspěchu této akce bezprostřední výsledky. Ale budeme si vědomi jednoho: svobodu nám nikdo nečaruje! Ani nějaký osvícenější Brežněvův nástupce, ani OSN, ani USA. Neříjete automaticky ani hospodářským bankroutem nebo případným mezinárodním zauzlením. Za pokladem obnovy naší suverenity je sice změna v mezinárodní situaci, ale niž však přispějeme projevem své vůle. Alžírčané vedli osmiletou krvavou válku, než dosáhli svobody. Vietnamci bojují již čtvrt století. Naše cesta k nezávislosti nepůjde přece beztrpěný boj: poklínky ve střední Evropě jsou jiné než na Saharě či v džungli. Ale je to jisté: bez boje nic nebudeme dosáhnout. Pro nás nemůže být otázkou bojovat či nebojovat, ale je pro nás otázkou pouze jaké formy bojovat. A dnes jde o to najít způsob, jakým by ve výročí okupace co nejvíce lidí vyslovilo mlčky svůj nesouhlas. Zvláště letos, kdy v noci na podzim chystají volební podvod s předem určenými 99% hlasů.

Naš tichý protest bude účinný pouze tehdy, když budou všichni vědět o chystané akci.

Rozšiřujte, informujte, přesvědčujte!

Za nezávislý a demokratický vývoj
socialistického Československa !

P O K R Ů K